پنجشنبه‌های افتتاح

کاروان «هر پنجشنبه یک افتتاح بزرگ» این هفته به اقتصاد دیجیتال رسید

- رئیس جمهوری در مراسم رونمایی از پروژه های پیشران اقتصاد دیجیتال کشور: مبارزه با فساد از طریق فضای مجازی و دولت الکترونیک امکانپذیراست

- رئیس جمهوری در ادامه گفت وگوهای هفتگی با وزیران نیرو، آموزش و پرورش و بهداشت دستورات مهمی صادر کرد

گـــزارش
گروه سیاسی

به رغم تحریم‌های مبتنی بر فشارحداکثری امریکا و با وجود شیوع کرونا که اقتصاد جهانی را تحت تأثیر قرار داد و به رغم اینکه دولت سال پایانی فعالیت خود را سپری می‌کند، ماشین اجرایی و عمرانی دولت همچنان به حرکت خود در مسیر توسعه کشور ادامه می‌دهد. نشان این حرکت، افتتاح طرح‌های خرد و کلان اقتصادی، عمرانی و توسعه‌ای در نقاط مختلف کشور است که هر پنجشنبه اتفاق می‌افتد. این برنامه از ۲۸ فروردین ماه امسال آغاز شد و جز یک استثنا، یعنی پنجشنبه ۲۵ اردیبهشت ماه که روحانی در جلسه ستاد هماهنگی اقتصادی دولت حضور یافت، برنامه ثابت سایر پنجشنبه‌های رئیس جمهوری افتتاح طرح‌ها و پروژه‌ها در نقاط مختلف کشور از طریق ویدئوکنفرانس بوده است. دلالت‌های اقتصادی و سیاسی این افتتاح‌ها، همان است که روحانی ۲۵ فروردین ماه، در نخستین پنجشنبه از این دست رویدادها عنوان کرد: «مردم ما کاملاً بدانند گرچه امسال، سال سختی است و همان طوری که بارها گفتم با ۲ ویروس در حال جنگ هستیم؛ با ویروس تحریم و با ویروس کرونا اما در عین حال همه تلاش‌مان را به کار می‌گیریم که سختی مردم را بکاهیم و مردم ما علی‌رغم اینکه سال سختی است، بتوانند به طور نسبتاً مطلوب زندگی را بگذرانند؛ امسال برای همه دنیا سال سختی است و برای ما سختی مضاعف دارد.» درحالی که مقام‌های امریکا آشکارا از تلاش خود برای فروپاشی اقتصاد ایران سخن می‌گویند و درحالی که گمان می‌کنند ویروس کرونا می‌تواند به کمک ویروس تحریم بیاید، ۲۵ فروردین ماه چندین طرح بزرگ صنعت آب و برق استان تهران به ارزش ۲ هزار و ۸۰۰ میلیارد تومان به دستور رئیس جمهوری و از طریق ویدئوکنفرانس افتتاح شد.

۲ و ۳ | صفحه فناوری را هم بخوانید

امروز به احترام جانباختگان بیماری کرونا و ابراز همدردی با خانواده‌های داغدیده در صدمین روز ورود کرونا، لوگوی خود را در پایین صفحه قرار داده ایم

ایران

صد روز گذشت و نوبت یک همدردی ملی است

پیشنهادی به ریاست محترم جمهوری

یادداشت

جواد دلیری
سردبیر

بنی آدم اعضای یکدیگرند
که در آفرینش زیک گوهرند
چو عضوی به درد آورَد روزگار
دگر عضوها را نمانَد قرار
تو کز محنت دیگران بی‌غمی
نشاید که نامت نهند آدمی

صد روز از ورود ویروس نادیدنی کرونا به ایران می‌گذرد. کرونا واقعیتی شد که همه مرزها را درهم نوردید و همه جان‌ها و توان‌ها را به مبارزه طلبید و در برابر همه خانه‌ها ایستاد. ویروس «نادیده» اما واضع امر «تغییر» بوده و هست. صد روز گذشته ایران، یک تاریخ شد برای ملت ما. صد روز سیستم حکمرانی ایران با کرونا دست و پنجه نرم کرد تا هم «جان» مردم در امان بماند هم «نان» آنان بر سفره باشد. تصمیم‌های سخت، دشوار و بهنگام و البته شفاف برای کنترل و مدیریت این روزهای سخت گرفته شد تا بیماری مهلک را از پای درآورد. مبارزه همزمان ضد کرونایی دولت - ملت در دوران تحریم و سختی با ویروس بی‌تفاوت، بی عاطفه و ضد طبقاتی و همچنین درخشش قهرمانان بیمارستان‌ها و از جان گذشتن بیش از ۱۰۰ نفر از آنان برای نجات جان مردم و در کنار آنها حاکمیت گفتمان پزشکی، دانش سلامت و همبستگی اجتماعی در جامعه نوید یک عصر کاملاً تازه را به ما می‌دهد. امروز در اثر کرونا درک یکسانی درباره یک خطر مشترک ایجاد شده است. همگان در یافتیم این خطر تنها معطوف به حکومت، یا نهادهای رسمی یا تنها مربوط به عموم مردم یا دارا و ندارها نیست، بلکه همه طبقات و اقشار را در برگرفته و همه گروه‌های جامعه به نوعی درگیر آن شده‌اند. ویروس کرونا تغییرات زیادی را در زندگی جمعی و فردی ما ایجاد کرد.

فردگرایی منفی کنار رفت و نوعی جمع گرایی دردمندانه نسبت به یکدیگر پیش رو قرار گرفت و همزمان با ضرورت فاصله گذاری اجتماعی قلب‌ها و روح افراد جامعه به هم نزدیک‌تر شد. کرونا غیر از تجربه‌ای نوظهور در ستیز با جسم آدمی شیوه مواجهه با ساختار عاطفی و روانی انسان نوین را نیز رقم زد. حرکت‌های خیرخواهانه عمومی، به میدان آمدن انجمن‌های غیردولتی و نیروهای مردمی همچون کمک‌های مؤمنانه نشان داد مردم در شرایط سخت همه چیز را از حاکمیت نمی‌خواهند بلکه سهم و نقش خود را هم ایفا کرده و توان جمعی را برای اجرای پروژه‌ها و اهداف ملی و هویت ایرانی بسیج می‌کنند. در این روزها، هفته‌ها و ماه‌های نفسگیر که به کنج خانه‌ها پناه برده بودیم فهمیدیم که چقدر به همدلی و در کنار هم بودن نیاز مندیم.

چقدر زندگی بی دیگران سخت است. در حافظه تاریخی این ملت کارهای بزرگی با «باهم بودن» به سامان رسیده است. گاهی اتفاقاتی در جوامع رخ می‌دهد که می‌تواند مسیر جامعه را تغییر دهد. دگرخواهی و خیرخواهی و به فکر یکدیگر بودن می‌تواند تبدیل به فرهنگ ماندگار این جامعه شود. باید درگذار از کرونا، هرکدام بی قرار شویم از درد دیگری. نباید این تلنگرهایی که به زندگی‌ها خورد را فراموش کرد. تا امروز طبق آمارهای رسمی بیش از ۷ هزار و ۵۰۰ نفر از هموطنان عزیز ما جانشان را بر اثر ابتلا به کرونا از دست داده‌اند. هزاران خانواده ایرانی این روزها در تنهایی و قرنطینه بار داغ از دست دادن عزیزانشان را به دوش می‌کشند و حتی فرصت سوگواری نداشتند.

این آمارها نشان از آن دارد که هزاران خانواده ایرانی در تمام این روزها به دلیل مخاطرات برگزاری مراسم و تجمع و براساس رعایت تصمیم‌های ملی در تنهایی، قرنطینه و بی کسی غم جان باختن عزیزانشان را گریستند و بغض اندوه‌های بزرگ را فرو خوردند. آیین‌های سوگ به دلیل سایه سنگین کرونا تعلیق و تعطیل شدند و نه ختمی و بزرگداشتی در کار بود و هست و نه یاد و یادبودی؛ که گذار از اندوه فقدان عزیزی را ممکن و قابل تحمل سازد.

دیر یا زود روزهای پس از کرونا فرا خواهند رسید؛ با سوگ کسانی که رفته‌اند و درد مشترکی که برجای مانده است و نیازی که به همزیستی مسالمت آمیز رقم خواهد خورد. اما چگونه می‌توان از تنهایی‌های کرونایی در زندگی و مرگ و سوگ و آثار آنها گریخت؟ پاسخ به این پرسش بسیار دشوار است. پاسخ به پرسشی که هیچ سابقه‌ای از آن نداریم، ساده نیست. فقط شاید بتوان اشاره‌ای کرد و نشانه‌ای داد. در روزگار عادی جامعه، یافتن راهی برای عبور از چنین چالش‌هایی بر عهده میانجی‌های اجتماعی است، جامعه مدنی و گروه‌های مردمی خود بهتر از حکومت و دولت می‌توانند رفتار کنند اما حال که همگان ملزم به رعایت دستورات ملی مبارزه با کرونا هستیم شاید بهتر باشد ریاست محترم جمهوری یکی از جلسات ستاد مبارزه با کرونا را به این موضوع اختصاص دهند و چگونگی همدردی با خانواده‌های جانباختگان را بررسی کنند. ما به عنوان یک رسانه پیشنهاد داریم:

روزی به یاد تمام جانباختگان و برای التیام درد خانواده‌ها و عزیزان آنها به عنوان روز همبستگی با درگذشتگان بیماری کرونا در نظر گرفته شود و یاد آنها که جانشان را از دست دادند و خانواده‌هایی که بغضشان را فرو خوردند گرامی داشته شود. دولت می‌تواند ساعتی از روزی مشخص را برای همبستگی با این خانواده‌ها اعلام عمومی کند و از مردم بخواهد تا سکوت جمعی به احترام آنها شکل بگیرد و مراسم‌های رسمی و نمادین هم با حضور مسئولان ارشد از جمله رئیس جمهوری یا معاون اول برگزار شود. همچنین بهتر است روزی در تقویم به یاد مبارزه ملی با کرونا در نظر گرفته شود و بنای یادبودی برای کادر درمانی که در این روزها خوش درخشیدند و تمام قد در میدان بودند و ده‌ها نفر از آنها جانشان را برای سلامت مردم جامعه گذاشتند، ساخته شود. از امروز باید فکر فردایی بود که بالاخره کرونا از میان می‌رود و زندگی عمومی همچون گذشته به جریان می‌افتد و آدم‌ها از انزوا و زندگی انفرادی می‌توانند بیرون بیایند و جامعه به شرایط عادی اش باز می‌گردد. پدیده سوگ خاموش، یا سوگ فروخورده، یا سوگ غریبانه؛ چالش اجتماعی این روزهاست. اکنون نوبت این بخش از جامعه است که روح آزرده و اندوهبار آنان التیام یابد و ببینند که هستند، دیده می‌شوند و ایران همدرد آنهاست.

یادداشت

جواد دلیری
سردبیر

بنی آدم اعضای یکدیگرند
که در آفرینش زیک گوهرند
چو عضوی به درد آورَد روزگار
دگر عضوها را نمانَد قرار
تو کز محنت دیگران بی‌غمی
نشاید که نامت نهند آدمی

صد روز از ورود ویروس نادیدنی کرونا به ایران می‌گذرد. کرونا واقعیتی شد که همه مرزها را درهم نوردید و همه جان‌ها و توان‌ها را به مبارزه طلبید و در برابر همه خانه‌ها ایستاد. ویروس «نادیده» اما واضع امر «تغییر» بوده و هست. صد روز گذشته ایران، یک تاریخ شد برای ملت ما. صد روز سیستم حکمرانی ایران با کرونا دست و پنجه نرم کرد تا هم «جان» مردم در امان بماند هم «نان» آنان بر سفره باشد. تصمیم‌های سخت، دشوار و بهنگام و البته شفاف برای کنترل و مدیریت این روزهای سخت گرفته شد تا بیماری مهلک را از پای درآورد. مبارزه همزمان ضد کرونایی دولت - ملت در دوران تحریم و سختی با ویروس بی‌تفاوت، بی عاطفه و ضد طبقاتی و همچنین درخشش قهرمانان بیمارستان‌ها و از جان گذشتن بیش از ۱۰۰ نفر از آنان برای نجات جان مردم و در کنار آنها حاکمیت گفتمان پزشکی، دانش سلامت و همبستگی اجتماعی در جامعه نوید یک عصر کاملاً تازه را به ما می‌دهد. امروز در اثر کرونا درک یکسانی درباره یک خطر مشترک ایجاد شده است. همگان دریافتیم این خطر تنها معطوف به حکومت، یا نهادهای رسمی یا تنها مربوط به عموم مردم یا دارا و ندارها نیست، بلکه همه طبقات و اقشار را در برگرفته و همه گروه‌های جامعه به نوعی درگیر آن شده‌اند. ویروس کرونا تغییرات زیادی را در زندگی جمعی و فردی ما ایجاد کرد.

فردگرایی منفی کنار رفت و نوعی جمع گرایی دردمندانه نسبت به یکدیگر پیش رو قرار گرفت و همزمان با ضرورت فاصله گذاری اجتماعی قلب‌ها و روح افراد جامعه به هم نزدیک‌تر شد. کرونا غیر از تجربه‌ای نوظهور در ستیز با جسم آدمی شیوه مواجهه با ساختار عاطفی و روانی انسان نوین را نیز رقم زد. حرکت‌های خیرخواهانه عمومی، به میدان آمدن انجمن‌های غیردولتی و نیروهای مردمی همچون کمک‌های مؤمنانه نشان داد مردم در شرایط سخت همه چیز را از حاکمیت نمی‌خواهند بلکه سهم و نقش خود را هم ایفا کرده و توان جمعی را برای اجرای پروژه‌ها و اهداف ملی و هویت ایرانی بسیج می‌کنند. در این روزها، هفته‌ها و ماه‌های نفسگیر که به کنج خانه‌ها پناه برده بودیم فهمیدیم که چقدر به همدلی و در کنار هم بودن نیاز مندیم.

چقدر زندگی بی دیگران سخت است. در حافظه تاریخی این ملت کارهای بزرگی با «باهم بودن» به سامان رسیده است. گاهی اتفاقاتی در جوامع رخ می‌دهد که می‌تواند مسیر جامعه را تغییر دهد. دگرخواهی و خیرخواهی و به فکر یکدیگر بودن می‌تواند تبدیل به فرهنگ ماندگار این جامعه شود. باید درگذار از کرونا، هرکدام بی قرار شویم از درد دیگری. نباید این تلنگرهایی که به زندگی‌ها خورد را فراموش کرد. تا امروز طبق آمارهای رسمی بیش از ۷ هزار و ۵۰۰ نفر از هموطنان عزیز ما جانشان را بر اثر ابتلا به کرونا از دست داده‌اند. هزاران خانواده ایرانی این روزها در تنهایی و قرنطینه بار داغ از دست دادن عزیزانشان را به دوش می‌کشند و حتی فرصت سوگواری نداشتند.

این آمارها نشان از آن دارد که هزاران خانواده ایرانی در تمام این روزها به دلیل مخاطرات برگزاری مراسم و تجمع و براساس رعایت تصمیم‌های ملی در تنهایی، قرنطینه و بی کسی غم جان باختن عزیزانشان را گریستند و بغض اندوه‌های بزرگ را فرو خوردند. آیین‌های سوگ به دلیل سایه سنگین کرونا تعلیق و تعطیل شدند و نه ختمی و بزرگداشتی در کار بود و هست و نه یاد و یادبودی؛ که گذار از اندوه فقدان عزیزی را ممکن و قابل تحمل سازد.

دیر یا زود روزهای پس از کرونا فرا خواهند رسید؛ با سوگ کسانی که رفته‌اند و درد مشترکی که برجای مانده است و نیازی که به همزیستی مسالمت آمیز رقم خواهد خورد. اما چگونه می‌توان از تنهایی‌های کرونایی در زندگی و مرگ و سوگ و آثار آنها گریخت؟ پاسخ به این پرسش بسیار دشوار است. پاسخ به پرسشی که هیچ سابقه‌ای از آن نداریم، ساده نیست. فقط شاید بتوان اشاره‌ای کرد و نشانه‌ای داد. در روزگار عادی جامعه، یافتن راهی برای عبور از چنین چالش‌هایی بر عهده میانجی‌های اجتماعی است، جامعه مدنی و گروه‌های مردمی خود بهتر از حکومت و دولت می‌توانند رفتار کنند اما حال که همگان ملزم به رعایت دستورات ملی مبارزه با کرونا هستیم شاید بهتر باشد ریاست محترم جمهوری یکی از جلسات ستاد مبارزه با کرونا را به این موضوع اختصاص دهند و چگونگی همدردی با خانواده‌های جانباختگان را بررسی کنند. ما به عنوان یک رسانه پیشنهاد داریم:

روزی به یاد تمام جانباختگان و برای التیام درد خانواده‌ها و عزیزان آنها به عنوان روز همبستگی با درگذشتگان بیماری کرونا در نظر گرفته شود و یاد آنها که جانشان را از دست دادند و خانواده‌هایی که بغضشان را فرو خوردند گرامی داشته شود. دولت می‌تواند ساعتی از روزی مشخص را برای همبستگی با این خانواده‌ها اعلام عمومی کند و از مردم بخواهد تا سکوت جمعی به احترام آنها شکل بگیرد و مراسم‌های رسمی و نمادین هم با حضور مسئولان ارشد از جمله رئیس جمهوری یا معاون اول برگزار شود. همچنین بهتر است روزی در تقویم به یاد مبارزه ملی با کرونا در نظر گرفته شود و بنای یادبودی برای کادر درمانی که در این روزها خوش درخشیدند و تمام قد در میدان بودند و ده‌ها نفر از آنها جانشان را برای سلامت مردم جامعه گذاشتند، ساخته شود. از امروز باید فکر فردایی بود که بالاخره کرونا از میان می‌رود و زندگی عمومی همچون گذشته به جریان می‌افتد و آدم‌ها از انزوا و زندگی انفرادی می‌توانند بیرون بیایند و جامعه به شرایط عادی اش باز می‌گردد. پدیده سوگ خاموش، یا سوگ فروخورده، یا سوگ غریبانه؛ چالش اجتماعی این روزهاست. اکنون نوبت این بخش از جامعه است که روح آزرده و اندوهبار آنان التیام یابد و ببینند که هستند، دیده می‌شوند و ایران همدرد آنهاست.

قالیباف رئیس شد

- گزارش «ایران»: رئیس مجلس تبدیل به سخنگوی نمایندگان می‌شود؟
- نقشه جدید برای نقش دیگر قالیباف

کارشناسان سیاسی در گفت‌وگو با «ایران» از نقش رئیس مجلس برای همکاری گفتند

همراه با یادداشت هایی از مرتضی طلایی، احمد شیرزاد، محمد هاشمی، پرویز سروری و هدایت آقایی

۲ و ۳

رقص آتش از بهبهان خوزستان تا دهدشت کهگیلویه و بویراحمد

زاگرس در آتش می‌سوزد

- جهانگیری در تماس تلفنی با استاندار کهگیلویه و بویراحمد: همه تجهیزات لازم برای اطفای حریق جنگل‌ها به کار گرفته شود
- رئیس دفتر رئیس جمهوری بر استفاده از تمام ظرفیت‌ها و امکانات برای مهار آتش‌سوزی در منطقه حفاظت شده خائیز در استان کهگیلویه و بویراحمد تأکید کرد

۱۱

شهرهای بزرگ امریکا صحنه تظاهرات ضدنژادپرستی شد

شراره‌های خشم

۴

سازمان انرژی اتمی در واکنش به تحریم‌های جدید هسته‌ای ایران از سوی امریکا:

خبرهای خوشی در راه است

۲

معاون امور زنان و خانواده رئیس جمهوری در گفت و گو با «ایران»:

تصویب لایحه تأمین امنیت زنان در برابر خشونت در اولویت کار دولت است

۵

گزارش «ایران» از بازگشایی و حال و هوای کافی شاپ‌ها در دوران کرونا

کرونا منوی کافه‌ها را تغییر داد

۵

مجلس جدید و الگوی طلایی: همه با هم

دولت نامه

علی ربیعی
دستیار ارتباطات اجتماعی رئیس جمهوری و سخنگوی دولت

مجلس در شرایطی کار خود را آغاز می‌کند که جمهوری اسلامی در آغاز چهل ساله دوم با چند پدیده درهم تنیده مواجه است. تحول جمعیتی چه از جنبه کمی و چه کیفی یکی از پدیده‌های بی‌نظیر این دوره است که آثار خود را در دهه ۹۰ بر فرهنگ، اقتصاد و جامعه ایران نشان داده است. دو برابر شدن جمعیت کشور پس از انقلاب فقط افزایش عددها نیست. ما با بیش از ۴۰ میلیون فکر، نیاز و خواسته جدید روبه‌رو شده‌ایم. هرچه از دهه ۶۰ فاصله می‌گیریم، در هر دهه شباهت‌های رفتاری کمتر و نیازهای متحول شده بیشتری را شاهد هستیم.

ادامه در صفحه ۴

ضرورت یک ائتلاف

یادداشت

منصور بیطرف
دبیر گروه اقتصادی

مجلس یازدهم از روز چهارشنبه به‌طور رسمی کار خود را آغاز کرد و در روز بعد هم همان طور که پیش‌بینی می‌شد، محمد باقر قالیباف، به‌عنوان رئیس مجلس انتخاب شد. در واقع آن طور که شاکله مجلس یازدهم نشان می‌دهد، طیف حاکم بر آن طیفی است که در فرهنگ لغات سیاسی ایران بر آن نام «اصولگرایی» نهاده‌اند (اعم از طیف اصولگرایان سنتی و پایداری)، لذا از لحاظ جناح‌بندی سیاسی، افتراقی میان مجلس یازدهم اصولگرا و دولت دوازدهم منتسب به میانه رو، وجود دارد، ....

صفحه ۸ را بخوانید

قاب متفاوت ۹۶ و ۹۹

یادداشت

محمد هاشمی
فعال سیاسی اعتدالی

در یک سالی که قرار است مجلس یازدهم با دولت دوازدهم همکاری کند، هم مشکلات کشور روشن است، هم سابقه تفاوت‌ها و رقابت‌های سیاسی جریان‌های حاکم بر دو قوه و هم نیاز ضروری کشور به همکاری و هم‌افزایی بین این دو نهاد. در این شرایط که مجلس به لحاظ سیاسی کاملاً تغییر چهره داده و به‌نظر می‌رسد همین موضوع برخی انگیزه‌ها برای تشدید تقابل‌های سیاسی در کشور را بیشتر کرده است، بر سران سه قوه واجب است تا با حداکثر تدبیر، به شیوه‌ای عمل کنند که امکان همکاری بین قوا نه تنها مسدود نشود بلکه افزایش هم پیدا کند.

صفحه ۳ را بخوانید

سلام ایران

هر روز با شما در اینجا خواهیم بود، صدای شما، حرف شما و پیشنهاد شما را می شنویم و می خوانیم و بازگومی کنیم. با ما همراه باشید، بگویید و بنویسید

تلفن: ۸۸۷۶۹۰۷۵ - ۰۲۱
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳

■ **متقاضیان طرح مسکن ملی / آقای کاویان از اصفهان:** با شیوع ویروس کرونا مسئولان وزارت مسکن، ما متقاضیان طرح مسکن ملی را که در مراحل ثبت‌نام، تأیید شده و قرار بود در اسفندماه، مدارک ما را تحویل بگیرند، فراموش کردند. ما منتظر اعلام تاریخ جدید تحویل مدارک هستیم. لطفاً پیگیری نمایید.

لب های تشنه

روایت تصویری قصه بی آبی ساکنان منطقه نفت‌خیز غیزانیه اهواز از زبان خودشان؛ چالشی که رئیس جمهوری به استاندار خوزستان دستور داد تا هرچه سریعتر آن را حل کند

این بارکد را اسکن کنید و گزارش ویدئویی روایت قصه بی آبی غیزانیه را ببینید

۸۶ سال دانشگاه تهران

گزارش تصویری از مرور تاریخچه دانشگاه تهران، ۸۶ سال بعد از تصویب قانون شکل گیری این دانشگاه در مجلس. تأسیس دانشگاه تهران در تاریخ ۸ آذر ۱۳۱۳ تصویب و در اسفند همان سال اولین بخش‌های آن افتتاح شد

این بارکد را اسکن کنید و گزارش ویدئویی ۸۶ سال دانشگاه تهران را ببینید

آگهی مناقصه عمومی
دو مرحله‌ای
بهسازی و مقاوم‌سازی سازه بنای کاخ مرجان واقع در جزیره زیبای کیش
شماره ن/ع/۹۹/۰۲
نوبت اول
شرح در صفحه ۱۵

در لحظه بخوان
ایران بخوان
ایران online
www.ion.ir

بانک سرمایه
دعوت به همکاری بانک سرمایه
بانک سرمایه در راستای تکمیل نیروی کارشناسی خود در رشته برق ـ قدرت در شهر تهران دعوت به همکاری می‌نماید.
به‌منظور کسب اطلاعات بیشتر به آدرس اینترنتی www.sbank.ir مراجعه فرمایید.
بانک خوب سرمایه است

همراهان ایران
انتشار همزمان آگهی‌های روزنامه ایران در وب‌سایت ایران آنلاین
www.ion.ir
IRNA ایران online ایران